

מכוונים ליצוא ולהכנסת דולארים, לא שוכ" גע. הוא אמר: "מספיק שמאה איש בארץ יראו את המורה האחרונה וירכשו אותה, כדי שאלף אחרים יחקו את המאה, ורובה את האלף. מי יתן את הדוגמה האישית, אם לא אלה שיש בידם האפשרות והכסף כדי להתלכש כאות נפשם?"

סטודנטים אפשר ללמוד הרבה

באותו שבוע בו היתה צריכה, לפי נבואתו הזולה אך המסוכנת של השבועון האמריקאי קולירס לפרוץ מלחמת העולם השלישית ש" תדרוש מיליוני קרבנות ותזעזע את העולם בשורה של בומים אטומיים, נפלה באוניברסיטה העברית בירושלים פצצה אחרת, קשורה במישרין לזו של קולירס אך קטנה בהרבה. פרופסור אחת, שהומן על ידי האוניברסיטה, טה להצרות על היסטוריה אמריקאית חדישה, הופסק באחד משיעוריו על ידי זאק שפירא, סטודנט וחבר ועד השלום האקדמאי, קם והודיע לו בקור רוח, כי אין הסטודנטים שרם צים לשמוע אותו וכי יגנו על האוניברסיטה העברית בפני מחתרתי מלחמה.

זאק התכוון לחלוק בגסות של המרצה באותו גליון קולירס שזעזע באגרות רוחו מספר לא קטן של אנשים אף בצד הזה של מסך הברזל. פרופסור אלן ניבנס, מחבר המאמר מחש" בות חופשיות, דברים חופשיים שבא להראות דרך פשוטה לחינוך חדש של העם הרוסי אחרי שחרורו ב־130 עמודים. נתעצבן נוכח התקפה זו, שלא ציפה לה עם בואו ירושלימה במסגרת החלפת מרצים בין ארצות-הברית וארצות דימוקרטיות אחרות. קודם הכחיש את השתתפותו, נזכר אחר כך כי חיבר דבר מה, אולם טען כי הוטעה ורומה על ידי עורר כי קולירס שהשתמשו בחומר שלו לא לפי רוחו. שאלו הסטודנטים המתנגדים להמשכת הרצאותיו את השאלה התמימה בהתחשב עם הווי ארצות-הברית: "האם פרסמת את גילוי דעתך זה בעתונות האמריקאית?"

הוא אורח, למחרת ניגשו הסטודנטים להכנת כרוז מטר על מטר, הדביקו את עמודי קולירס המראים את התפוצצות הפצצה האטומית מעל מוסקבה, את רשימתו של ניבנס וחלקים מגורים אחרים, הוסיפו כתובות עב-ריות שונות ואחת באנגלית: "ניבנס, לך ביתה!" בכרוז קראו אף לפרופסורים לעמוד לימין

דוד פאליק, אמו ועו"ד גרעון מרגלית (משמאל) לאחר מתן פסק-הדין לא אנס או רוצח

גם, מצאו מעט נחמה כשאחד הפרופסורים הודיע שהודעו לשמע הפרשה והמזכירות האקדמית גילתה, כי אינה נמנית על קוראי קולירס ולא ידעה על מאמרו של ניבנס בשעת ההזמנה.

לא הרגיש נוח ביותר במשך כל הסערה רקטור האוניברסיטה העברית פרופסור משה שובה, האיש החביב נמורה הקומה שמכנה את כל הסטודנטים ללא הבדל השקפות פו ליטיות "הילדים שלי". הוא יצא מחדרו וגזר כמו ידיו את הכותרת האנגלית שביקשה מניבנס לעזוב. אמר שובה: "לא קראתי את גליון קולירס שמדובר עליו, אך תהא השקפתו של ניבנס אשר תהא, הוא אורחי ומרצה על היסטוריה אמריקאית שצריכה לעניין אר"

שמפנייה, חשבה זאת לבדיחה זולה. כי היא שכחה לחלוטין את מנית בנייני האומה ש" קנתה חמישה ימים לפני כן ברחוב, ושגרמה לה צרות כיוון שלא היה לה מספיק כסף אתה.

הגובתה של זינט ברמן, שלא תהיה זאת נסיעתה הראשונה לחוץ-לארץ, כשנודע לה במה זכתה: (א) שמחה בטחון כי אין זו אלא אצבע אלוהים, שמראה כי יש שכר ל" לילות הפגנה שבילתה בקו החזית כאחות, (ב) אכזבה על שהנסיעה היא לא לאמריקה שם נמצאת בתה ריג) ויכוח משפחתי עם בעלה אריה, שטען כי מגיע לו לנסוע. זוכה שנייה לחופשת פאריס: מרים אר נוני, שלא היתה בחוץ-לארץ מאז עלתה מ" גרמניה ב־1933 ושואף היא שכחה כי באותו יום יוגרלו בעלי המניות המאושרים. שכנה שהיה נוכח בהגדלה, עמל רגעים מספר כדי להוכיח לה כי אין זכתה באמת. הגדילה את שמחתה העובדה, שבבנק פויכטונג, שם עובדת היא במחלקת החוץ, טפלה בעשרות נוסעים לחוץ-לארץ, קנאה בהם קצת תמיד. מלבד הורכים שמחו גם נותני הפיסים, בנייני האומה בע"מ, שמכרו מאז החלד רעיון ההגדלה 5000 מניות בנות 10 ל"י כל אחת, בהשאה ל־7,500, שמכרו מאז יסוד החברה. מעודדים מהצלחתם, הודיעו על התכניות ה" באות: באוגוסט להנציה, באוקטובר לארצות-הברית, בינואר לאמסטרדם.

אופנה

דוגמן מין זכר

"ככל שהצנע גובר, כן נעשות השמלות רחבות יותר!" אמרה אחת הנשים, שמילאי את גינת הרשא של מלון רמת אביב, כדי לחזות בתצוגת האופנה "לתיירים". בזו אחר זו טילו לה הגשר היפה, שעל פני בריכת השחייה, הבחורות והנשים שה" גינו את מיטב השמלות, הפרוות והארנקים של התוצרת הישראלית. הנשים שלחו מבטי תאוה בשמלות היקרות (רק בדולארים), ואי לו הגברים לא הסתכלו בקנקן אלא במה שיש בו.

אולם הסנציה של היום לא היתה דוגמ" נית יפה, אלא דוקא דוגמן ממין זכר — הראשון שהופיע אי פעם בתצוגת אופנה יש" ראלית.

כשבעל חנות מדים החליט שהגיעה השעה להציג גם אופנת גברים, שאינה מתאימה ל"

תנו. אפשר ללמוד הרבה, אם כי לא את הכל מהאמריקאים." פרופסור שובה שכח נקודה אחת, שהד כירה סטודנט שעמד אדיש כלפי ההתמרדות: "האם שכחו כי האוניברסיטה נוסעת על דולרים?" התפלל פרופסור ניבנס: הלואי ולא תגיע פרשה זו לאוני עתונות הורסט האמריקאית, בראותו את הכותרת בדמיונו: "ישראלים אדומים מגרשים פרופ" מארה"ב."

שרפות

בשביל מה הם כבאים?

הדמעות נצטברו בעינים, גאו ושטפו את הלחיים. הקהל שעמד על המדרכה מול המת

מחוסר הוכחות (הודיע פסק הדין: "אין לבנו שלם כדי להרשיע את הנאשם.") בהתפור הקהל שליווה את הנאשם שיצא לחפשי, אחר תהליך המשפטי שנמשך שנה וחצי, שהשתרע על פני 30 ישיבות בית-משפט, חשבו הכל שנסתם הגולל על אחת מפרשות המשפט המתחזות ביותר. כך חשב גם דוד פאליק שהודה במלים נרגשות לסג" גורו גרעון מרגלית, גבר בבוקר קומה ויפה תואר הנשען על מקל תמידי, יליד הארץ בן 38.

אך הם טעו. תיק פאליק נהפך על ראשו. הפעם הואשם הסניגור, שזיכה בכשרונו את שולחו מהאשמות חמורות ברצח ואונס. ה" סניגור לא הואשם כרוצח או אנס הוא נאשם

סטודנטים מפנינים נגד ניבנס. לא מחרחר או בומים אתומים

פרה התלאיבית לבגדי ילדים, גרפיקו, לא זה, החל מתרגש: "הכבאים האלה נמצאים כאן כבר חצי שעה ולא עושים כלום, למה הם לא שופכים מים?" עשן כבד וסמיך כדיסת קוואקר דביקה פרץ דרך חלונות המתפרה, כיסה את השמים וה" טיל על הרחוב חשכה מוחלטת. מחדר המדר" גות זינק החוצה עמוד-עשן שאילץ את העומ" דים בקרבנו להסוג לאחור, תוך שיפשוף עיניים ושיעול מחניק. באותו רגע הגיחו ארבעה גברים לובשי מסכות-גז אל דלת ה" כניסה לחדר המלאכה הגדול, כשהם ממש משים בידיהם את הכתלים הבלתי נראים.

הדלת נפרצה, גלי-עשן מתגברים גלשו מן האולם בן 15 מכוונת התפירה, ליטפו את מסכות הגז על פני הכבאים וחמקו לעבר חמץן הרחוב. הכבאים ניצצו את חלונות הרכיבית הפונים אל הרחוב, צעקו אל הכבאי שעמד ליד המכונית והחזיק בקצהו של צינור המים, מוכן להתזה: "אל תתיו מים עד שנודיע לך!"

רוב רובו של הקהל הנרגש, בעל בתי-עסק ומלאכה צמודים לבניין העולה בעשן, המשיך להתעצבן: "בשביל מה הם קיימים, אם לא בשביל לשפוך מים?" כמה אנשים צעקו ברוגז לעבר החלונות: "כבו את האש, כבאים!"

ארבעה הכבאים לא גילו אש. אף סימן של להבה לא נתגלה מבעד לתמרות העשן. לפתע שאג אחד הכבאים: "מצאתי!" תבילה גדולה של ביטנה חליפות, תרוכה בחלקה הגדול, היתה מונחה באחת הפינות, ממנה המשיך להסתלסל עשן אפור-כהחלחל.

שני דלי מים הספיקו להחניק את האש בשארית הביטנה. אט אט זוקק האויר, העשן פוזר ולאורך הקירות נתגלו לכבאים איצטבות גדושות גלילי בדים יקרים לחליפות. לאחר שחופשיים קצרים אחר שיירי בול סיגריה לא העלו דבר, ירדו הכבאים אל הרח' המתרוקן. אחד מהם פנה לקהל המתפור, השמיע מוסר-השכל בקול רם: "אילו היינו שוטפים את בית-המלאכה בזרם מים, היינו גורמים נזק של עשרות אלפי לירות." הוסיף שני: "להבה קודמת למים, וכשהיא איננה, המים מיותרים."

משפט

התיק שנהפך על ראשו

דוד פאליק שנאשם ברצח ואונס פטמה דהיבי, נערה בידואית בת 12 בקרבת בית אשל (העולם הזה 708), התרום, האוין ב" רסט למקרא פסקי-הדין מפי נשיא בית-המש" פט המחזוי, ד"ר נתן בריכואי: פאליק זוכה

בכך שגיטה לקבל משני מקורות. כאשר הובא פאליק בפני כס הנאשמים, הייתה אשמתו כה כבדה, שהוא נזקק לעורך-דין מוכשר ביותר. משנתברר שהנאשם חסר אמצעים, הפעיל נשיא בית-המשפט המחוזי חוק המתיר לו מינוי של סניגור להגנת הנאשם על חשבון משרד המשפטים. על פי החוק היה על מרגלית להמתין עד סוף ה-תהליך המשפטי, להגיש מיד עם סיומו חשבון הוצאות לבית-המשפט. אולם אסור לו לפנות אל הנאשם בדרישת תשלום.

כאשר נראה שלמשפט פאליק לא יהיה קץ, והוצאות ההגנה רבו במידה בלתי רגילה (גיוס מומחים-פסיכיאטרים, מומחים לנשק ולזרע האדם), עשה מרגלית משגה חמור: הוא פנה אל דודו של דוד פאליק, הסביר לו את המצב הכספי של משפט קרובו, ה" תובע מימון מידי, תבע ממנו תשלום.

דודו של פאליק לא שוכנע על נקלה, מרגלית העלה חרס בדרישתו. מהיותו בקי בסעיפי החוק, ויתר מתוך זהירות על הגשת חשבון הוצאות לבית-המשפט, עם תום המש" פט. הוא לא השיג בכך דבר. האוצר נהנה אמנם מחסכון של סכום העולה לעתים ל־500 לירות (עשר לירות תמורת ישיבה ושכר מומחים), אך המועצה המשפטית (הממונה על ההכשרה המקצועית של עורכי-הדין) התישבה בכל כובד גופה על סעיף התקנות האוסר נסיון קבלת תשלום מנאשם עני והפ-עילה אותו.

התוצאה: גרעון מרגלית, הנמצא מאז ינואר השנה בארצות-הברית, הודח מתפקידו לתקופה של תשעה חודשים. חיוה שותפו התלאיבוי והאופטימי את דעתו: ההדחה תדחה את קץ הפגנה האמריקאית.

• הכרה מורכבת מקטעי גליון קולירס המפורסם לשמצה.

הארץ

פרקי נגינה לשני צילי מפי שר החינוך ושר החקלאות (דבר) אהרן תרזי, חיפה ניגן על העצבים מן הסתם

* * * פרט קטן מלמד על דרכי ההסברה של המוסדות הציוניים נתגלה בביקורת קב" רית (הארץ) מיכאל פסקל, פתח תקוה כששותקים בני תמותה, מתים ידברו.